

[Statsministeren.]

har nu været til Behandling i Folketinget. I et Samraad mellem Indenrigsministeren og det af Folketinget nedsatte Udvalg til Behandling af Lovforslaget er der opnaaet Enighed om at ændre Lovforslaget, saaledes at Loven kun forlænges til Udgangen af December Maaned 1947, hvilken Ændring er vedtaget af Folketinget.

Jeg skal tillade mig at anbefale det saaledes ændrede Lovforslag til hurtig Behandling i det høje Landsting.

Stumph: Da Lovforslaget den 27. November var til Behandling her i Landstinget, henstillede jeg til den højtærede Indenrigsminister, om vi ikke kunde nøjes med at forlænge Loven for 1 Aar, altsaa til Udgangen af 1947, idet vi saa til den Tid kunde se, om der vilde være Anledning til paa ny at vedtage disse Ændringer og Tilføjelser til Værnepligtsloven. Den højtærede Indenrigsminister erklærede, at naar man havde foreslaaet Loven forlænget i 2 Aar i Stedet for 1, laa det naturligvis i, at man ikke mente, at de Forhold, der havde medført den oprindelige Lovs Gennemførelse, vilde kunne ændres til Udgangen af 1947.

Det er derfor med Tilfredshed, jeg ser Lovforslaget komme tilbage med den Ændring, jeg ønskede allerede skulde være sket her i Landstinget, og jeg kan kun udtale min Glæde og Tilfredshed med, at den højtærede Indenrigsminister paa Vejen fra Landstinget til Folketinget er kommet i Tanker om, at det alligevel kunde være rigtigt nok kun at forny Loven for 1 Aar. Jeg kan derfor anbefale, at man vedtager Lovforslaget i den af Folketinget nu vedtagne Affattelse.

Stegger Nielsen: Da der i Folketingsudvalget er opnaaet Enighed med Indenrigsministeren om kun at forlænge Loven til Udgangen af December Maaned 1947, kan jeg, saaledes som Forholdene nu ligger, paa mit Partis Vegne anbefale det af Indenrigsministeren stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af Folketingsudvalget og vedtaget i Folketinget.

Malchau: Ogsaa jeg var ved Lovforslagets første Behandling inde paa, at den midlertidige Lov formentlig kun burde forlænges for 1 Aar i Stedet for som foreslaaet i 2 Aar, men dengang modsatte den højtærede Indenrigsminister sig en saadan Ændring. Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde den af Folketinget foretagne Ændring, hvorefter den midlertidige Lov kun gælder indtil Udgangen af Aaret 1947.

Oluf Johansen: Tiltræder, saa meget mere som jeg ved Behandlingen her i Tinget udtrykte Betænkeligheder ved Lovens efter min Mening hidtil for skrapple Administration.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 58 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Uden for Dagsordenen har den højtærede Justitsminister Ordet, for at han kan fremsætte to tidligere anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg skal herved have den Ære for det høje Landsting at fremsætte *Forslag til Arvelov og Forslag til Lov om Ændring i Skiftebogen.*

Hovedgrundlaget for dansk Rets Regler om Arv er Arveforordningen af 21. Maj 1845. Denne Lov, som altsaa har været gældende i over 100 Aar, er et ganske fortrinligt Værk, som vi kun har Grund til at være tilfreds med. I Tidens Løb er det dog gaaet saaledes, at man har maattet foretage Ændringer paa flere Punkter, ligesom det jo heller ikke kan være andet, end at vi maa indrømme, at Loven, som den er i Dag, paa de Omraader, hvor den ikke er ændret, paa adskillige Punkter ikke længere er fuldt ud tidssvarende.

Fra Justitsministeriets Side blev det derfor for flere Aar siden fundet naturligt, at Spørgsmaalet blev undergivet Behandling, og den daværende Justitsminister, det ærede Medlem Hr. Steincke, lod da ved kgl. Resolution af 13. Maj 1936 nedsætte en Kommission, der skulde beskæftige sig med en Fornyelse af denne Lov. Kommissionen fik til Opgave at overveje Spørgsmaalene om Revision af de gældende Bestemmelser om Arv og uskiftet Bo, herunder ogsaa Spørgsmaalet om særlige Arve-regler for fast Ejendom, samt de særlige Retsregler om bortblevne Personer.

I 1941 forelagde Kommissionen, der bestod af Professor Borum, nuværende Højesteretspræsident Frølund og Sparekassedirektør Dybdal, Udkast til en ny Arvelov med tilhørende Bemærkninger. Det er efter min Opfattelse paa en ganske fortrinlig Maade lykkedes Kommissionen at samle og revidere vore arveretlige Regler, og jeg føler Trang til her fra denne Talerstol at udtale en varm Tak til Kommissionen for det udmærkede Arbejde, der er udført.